

САДРЖАЈ

ДАН ДУЖИ ОД ЖИВОТА

Јесте Господ рекао: „Шест дана ради,
а седми се одмарај“, али нека опрости / 9

Ако нећеш ралицу у шаке, онда кроји
антерије и зубуне / 22

Како је женско, макар то и Пољина
била, могло извући мердевине на таван / 29

Табакера, са рупом на поклопцу, почива са
очевим костима на мазгитском гробљу / 38

Болио га је шамар, болио га је у грудима / 46

Ако не будете пјевали, помријећете / 55

Сазнало се све на петровданском вашару / 65

„Синовима ћемо надјенути српска
имена: Стојан, Марко и Драгош Млађи“,
говорила је Жужа / 72

Са шареног, старог ћебета које је прекривало
кревет, подигао се облачак праха / 83

Аристиде, моје ратовање је завршено,
сада и заувјек / 99

Нијемац је брзо поновио nichts, nichts
и тумачеви прсти су се олабавили / 113

Вечер је била прелијепа, нимало слична
ономе што је био понио из куће / 117

„Било ми је боље него у мајчиној утроби“,
одговарао је, кад би га ко упитао, како
је прошао у ропству / 125

Послије је, на тргу у чаршији, израстао
бронзани коњаник / 134

Оно што су „паметне главе изучиле“, поново
су освојили купина и шипурково трње / 139

Раку су копали Огњен, Озрен и Ђурђе,
чудећи се што се земља над Крстом још
није слегла / 146

Отпратили су га међу шимшире и бисерке,
са мало суза и много прасећег печења. И
вруће ракије / 158

КИСЕЛЕ КИШЕ МАЗГИТСКЕ

Љупки вандализам пењачица / 163

Када се однекуда кући вратим, прво
питао ко је умро / 166

Паде звијезда, Виторе! Биће рата! / 173

Издао сам Ксенофонта и Кира,
уплашио се њиховог пораза и потрчао
Атаксерксу Другом / 183

Годинама селом нису прошли Цигани / 196

Што не роди и не рече: твоје је / 213

Није Стевана Балабана убила Америка / 224

Verstehen sie alles was ich sage / 240

Изворно само још на гробљу затичем / 261

Шездесет година, колико је то дана?

Откидала их вода, дан по дан,
и проносила у далеко море. Носила
и однијела / 270

И мазгитско гробље има своју *Кронику* / 283
Рече Јахве: „Људе које сам створио,
избрисаћу с лица Земље“ /306
Тијана и Јордан су нетремице слушали
и питали се, свако за себе,
откуда овај све то зна / 315
Би ми жао што се наход Чубела није
ни једном ријечју сјетио Мазгита.... / 329
Најсрећнији су били они које су пронашли
и заробили Мугабеови ратници / 342
Aujourд’hui maman est morte. Ou
peut-être hier, je ne sais pas / 349
Новинска вијест / 360

ЈЕЛЕНА, МАЈКА КОЈЕ НЕМА

„Јастреб“ зове „Сокола“.
Јави се! Пријем / 363
На ничијој земљи: велики жути пас / 367
Јеленино прољеће и шамар
у мазгитској кафани / 378
Gut reisen, frau Gabriele, und danke! / 383
Мрнца енглески, а ја ни оно што
на српском прича не разумијем / 388
Преживјели јесмо, али живи нисмо / 395
Тихо, спава Јелена / 400
Ви нећете бити питани за оно што смо
ми згријешили, нити ћемо ми бити питани
за оно што ви радите / 4064
Тако је и Филип рекао: проклети
и ограничени пуковници / 412
Како су једанаесторица испраћена на онај

свијет без иједне сузе најрођенијих / 419
Тројанци отели лијепу Јелену, а Ахејци
крвљу окупали Илион / 425
Божуревом извјештају Никифор није
имао нити шта да дода нити да одузме / 432
Све је било као у сну, само
што нису летјели / 441
Ако сте сјели да ме савјетујете, онда
искапите своју чашу и сретан вам пут / 450
Alea iacta est! Одлучио си, Цезаре! / 459
Јелена, мајка које нема / 470
Иго има красан роман „Sans famille“ / 476
Шта ћемо кад Французи немају
слово „ћ“ / 489
Јелени припада слава, она се
прва сјетила / 492
И, шта је било последије / 504

ЕПИЛОГ

Црвени колут у зеленом оку
вучице Аранђе / 509

НАПОМЕНЕ ПРИРЕЂИВАЧА / 515